

FARMAKOEKONOMIJA ANKSIOZNIH POREMEĆAJA - PRIMER TROŠKOVA ODLOŽENOG POSTAVLJANJA DIJAGNOZE

Branimir Radmanović¹
Vladimir Janjić^{1,3}
Slavica Đukić-Dejanović^{1,3}
Dragan Milovanović²

UDK: 616.89-008.441-085.003

- 1 Psihijatrijska klinika, Klinički centar Kragujevac, Kragujevac, Srbija
- 2 Centar za kliničku i eksperimentalnu farmakologiju, Klinički centar Kragujevac, Kragujevac, Srbija
- 3 Medicinski fakultet, Univerzitet u Kragujevcu, Kragujevac, Srbija

Kratak sadržaj

Pod anksioznim poremećajima podrazumevamo široku paletu poremećaja, pri čemu se definicija kao i dijagnostički kriterijumi, menjaju tokom godina. Ovi poremećaji su prilično česti i javljaju se kod približno jedne trećine stanovništva, dok istraživanja u Americi pokazuju da čak jedna četvrtina odraslih stanovnika pati od nekog anksioznog poremećaja tokom života. Uzimajući u obzir da mnogi anksiozni poremećaji se javljaju rano, imaju hronički tok, i uzrokuju značajne tegobe oni bitno interferiraju sa svakodnevnim životnim aktivnostima i stvaraju ogromne ekonomske troškove. Procenjeno je da od 147.8 milijardi dolara ukupnih troškova SAD za sva mentalna oboljenja na anksiozne poremećaje otpada 46.6 milijardi, dok u Evropskoj uniji ti troškovi iznose preko 41 milijardu eura. Uprkos navedenom, farmakoekonomski aspekti ovih oboljenja nisu do skoro privlačili pažnju stručne javnosti za razliku od tzv. velikih mentalnih oboljenja (shizofrenija, depresija), verovatno iz razloga što su se ranije u lečenju anksioznih poremećaja dominantno koristili relativno jeftini benzodiazepini. Međutim, u novije vreme prvi izbor za anksiozne poremećaje postaju antidepressivi, posebno oni iz grupe selektivnih blokatora preuzimanja serotonina (SSRI). U senici objavljenih podataka o troškovima lečenja anksioznih poremećaja ostaju troškovi nacionalnog zdravstvenog sistema (NZS) ali i samog pacijenta koji nastaju u periodu od pojave prvih simptoma sve dopostavljanja dijagnoze anksioznog poremećaja. U Kliničkom centru u Kragujevcu, u okviru jednog šireg istraživanja, imali smo za cilj da utvrdimo prosečnu potrošnju novca od pojave prvih simptoma bolesti pa do postavljanja dijagnoze paničnog poremećaja. Rezultati pokazuju da je prosečno vreme za postavljanje dijagnoze 9.6 meseci za koje pacijenti prosečno imaju 17,5 pregleda lekara, 10,4 dijagnostičkih procedura, 35 lab.analiza, a što sve prosečno košta 43 965 rsd od čega 20823 rsd je utrošak NZS-a, a 23 142 rsd utrošak pacijenta. Porast prevalence anksioznih poremećaja, izmene u savremenoj farmakoterapiji, kao i farmakoekonomski značaj što ranijeg postavljanja dijagnoze, stvaraju povoljnu istraživačku klimu za sprovođenje sveobuhvatnijih studija u oblasti farmakoekonomije kako u svetu tako i u našoj sredini

KLJUČNE REČI: farmakoekonomija, anksiozni poremećaji

